

ÚTI BESZÁMOLÓ

Erasmus + KA1 Mobilitási projekt

Székácsné László Éva

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

A bécsi ActiLingua Academy nyelviskola által szervezett

A2 szintű, „szuper intenzív” nyelvtanfolyamról

2016. július 3. – 2016. július 9.

Bécs, Ausztria

2016. július 3 – 9-ig vettem részt Bécsben egy, a Hungary-Expert Erasmus+ tanártovábbképzés pályázati tanácsadó csoport által ajánlott nyelviskola, az ActiLingua Academy A2-es szintű nyelvtanfolyamán.

Mivel csupán egy hetet tölthettem az iskolában, úgynevezett „szuper intenzív” kurzust választottam. Délelőttönként kétszer 45 perces egyéni óráim voltak egy osztrák tanárnővel, délután pedig kétszer 45 perc nyelvtan órák egy német, majd kétszer 45 perc társalgási órák egy harmadik, osztrák tanárnővel, csoportban. Bár az órák nagyon fárasztóak voltak, és mindegyik tanárnő adott házi feladatot is, esténként találtam rá módot, hogy felfedezem a várost, illetve a csoporttársaimmal, iskolatársaimmal ismerkedjek, és e-twinning társakat próbáljak találni.

A magánóráimon egy szintfelmérő és kulturális bevezető óra után a nyelvi szintemnek és érdeklődési köreimnek megfelelő feladatokkal látott el a tanárom. Nagyon színes órák voltak ezek, melyekben a nyelvtan ugyanúgy helyet kapott, mint a társalgás vagy az olvasásértés. A tanárnő minden órára külön készült, tehát ha az egyik napon látta, hogy valamit még gyakorolnom kell, másnapra hozta hozzá például a nyelvtani táblázatot, a gyakorlatokat, vagy egy olvasmányt, ha egy adott témáról kérdeztem. Az utolsó alkalommal pedig a kérésemre A2-es szintű vizsgafeladatokkal is ellátott, hogy lássam, milyen esélyeim lennének egy nyelvvizsgán. A tanárnő nem csupán szakmailag volt nagyon jó, alapos, hanem lelkesedésével elérte, hogy a másfél óra úgy repüljön el, hogy észre se vegyem.

A nyelvtanórák sem voltak unalmasak, sőt, nagyon jó hangulatban zajlottak. Pármunkával, csoportos feladatokkal gyakoroltunk be mindent. Jó volt olyan órán ülni, amelyen – úgy éreztem – nem szorított az idő, senki sem érezte úgy, hogy „rohanni” kellene az anyaggal, a végére mégis nagyon sokat tanultunk.

A társalgás órákon minden nap új témát vettünk, szó esett a családról, a lakásról stb. Itt éreztem, hogy jó lett volna két hétig maradnom, mert akkor érintettük volna a vizsgák szokásos tíz témáját. Ennek ellenére olyan sokat gyakoroltam a nyelvet, hogy a második nap végére már németül gondolkodtam, ami az A2-es tudásommal nagyon meglepett.

Délutáni óráimon magyar, szlovák, cseh, ukrán, olasz, kaliforniai, texasi, és észak-karolinai osztálytársaim voltak. Sajnos egyikük sem tanár, így az e-twinning projektben az iskola egy másik csoportjához igyekszem csatlakozni.

Hogy minél többet gyakorolhassam a németet, és hogy örök életre szóló élményt szerezzek, fogadó családnál szálltam meg. Utólag is úgy gondolom, hogy ez nagyon jó választás volt. Egy pszichiáter hölgy és egy, a berlini egyetemen tanító filozófusnál lakhattam, és volt egy francia svájci lakótársnőm is, így egy nagyon színes csapat tagja lettem.

Azért választottam a német tanulást és ezt a bécsi ösztöndíjat, hogy megtanulhassak annyira, hogy a jelenlegi osztályom egyik csoportját, akik DSD tagozatra járnak, külföldre vihessem. Bár nem számítottam rá, volt ennek az útnak más hozadéka is. Az egyik, amit már itthon is tapasztaltam, hogy újra átéltem, milyen új nyelvet tanulni, és találkoztam ennek minden nehézségével. Ez segít abban, hogy a tanítványaimat átlendítsem megtorpanásaikon. A másik dolog, hogy újra szembesültem vele, mennyire más, amit mi az iskolában tanítunk és az, amire egy nyelvtanulónak külföldön szüksége van. A közeljövőben azon fogok dolgozni, hogy a kötelező tananyagot valahogyan ki tudjam egészíteni ezzel a gyakorlati oktatással.

Ezúton szeretném megköszönni a Tempus Alapítványnak, illetve a KLIK Szegedi Tankerületének, hogy támogatták továbbképzésem megvalósulását.

Szeged, 2016. július 21.

Székácsné László Éva Mária